

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 24. januar 2024
(OR. en)

5815/24

ANTIDISCRIM 10
COCON 4
COHOM 8
COPEN 23
DROIPEN 6
EDUC 17
FREMP 35
JAI 114
MIGR 29
SOC 46

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	24. januar 2024
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2024) 38 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet til ændringer af Komitéens forretningsorden for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2024) 38 final.

Bilag: COM(2024) 38 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 24.1.2024
COM(2024) 38 final

2024/0014 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet til ændringer af Komitéens forretningsorden for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen af Kontraherende Parter ("Komitéen") i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("Istanbulkonventionen" eller "konventionen") i forbindelse med vedtagelsen af ændringer af Komitéens forretningsorden¹ for så vidt angår Komitéens sammensætning (artikel 2) og afstemningsregler (artikel 20, 21 og 25). Den Europæiske Unions tiltrædelse af Istanbulkonventionen har gjort det nødvendigt at ændre forretningsordenen.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Istanbulkonventionen

Formålet med Istanbulkonventionen er at indføre et omfattende og ensartet sæt regler, der skal forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet i og uden for Europa. Konventionen trådte i kraft den 1. august 2014.

EU undertegnede konventionen i juni 2017 og afsluttede tiltrædelsesproceduren med deponering af to godkendelsesinstrumenter den 28. juni 2023, hvorved konventionen trådte i kraft for EU den 1. oktober 2023. EU har tiltrådt konventionen for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, nemlig spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning² og spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement³. Irland og Danmark er ikke bundet af Unionens udøvelse af kompetencer for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement⁴. Alle EU-medlemsstater har undertegnet konventionen, men pr. 10. januar 2024 havde kun 22 ratificeret konventionen og dermed opnået stemmeret i Komitéen af Kontraherende Parter⁵. Der er i øjeblikket 39 parter i konventionen, bl.a. EU.

2.2. Komitéen af Kontraherende Parter i konventionen

Komitéen af Kontraherende Parter⁶ er det politiske organ i Istanbulkonventionens overvågningsmekanisme og består af repræsentanter for de kontraherende parter i konventionen. Komitéens opgaver er opført i forretningsordenens artikel 1. I henhold til konventionens artikel 67, stk. 2, har Komitéen til opgave at vælge medlemmerne af Ekspertgruppen for Indsatsen mod Vold mod Kvinder og Vold i Hjemmet ("GREVIO"). I henhold til konventionens artikel 68, stk. 12, kan Komitéen på grundlag af GREVIOs rapporter og konklusioner vedtage henstillinger til deltagende stater om konventionens

¹ Dokument IC-CP(2015)2, vedtaget den 4. maj 2015.

² Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1).

³ Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4).

⁴ Jf. protokol nr. 21 og 22, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁵ Ratificeringsstatus pr. 10.1.2024: AT (2013), BE (2016), CY (2017), DE (2017), DK (2014), IE (2019), EL (2018), ES (2014), EE (2017), FI (2015), FR (2014), HR (2018), IT (2013), LU (2018), MT (2014), NL (2015), PL (2015), PT (2013), RO (2016), SI (2015), SV (2014) og LV (2023).

⁶ [Committee of the Parties - Istanbul Convention Action against violence against women and domestic violence \(coe.int\)](https://www.coe.int/t/ConventionAgainstViolenceAgainstWomen/Committee_of_the_Parties_to_the_Convention_Against_Violence_Against_Women_and_Domestic_Violence.aspx) (foreligger ikke på dansk).

gennemførelse. Den overvåger også gennemførelsen af disse henstillinger, når den treårige gennemførelsesperiode er udløbet⁷. Komitéen drøfter desuden resultaterne af særlige undersøgelser, som GREVIO sender til den, jf. konventionens artikel 68, stk. 15. Derudover vælger Komitéen medlemmerne af sit præsidium – en formand og to næstformænd.

Komitéens forretningsorden er skræddersyet til de deltagende stater, og hver part har én stemme: Det fastsættes i forretningsordenens artikel 20, at "hvert medlem af Komitéen har én stemme", og at det beslutningsdygtige flertal, der kræves for at vedtage Komitéens afgørelser er "to tredjedele af de afgivne stemmer". Der kræves samme flertal for at ændre forretningsordenen (artikel 25). I forretningsordenens artikel 21 fastsættes de særlige regler for valg af GREVIOs medlemmer.

EU's tiltrædelse af konventionen betyder, at der skal foretages visse tilpasninger af disse artikler, fordi Unionen i spørgsmål, der henhører under dens kompetence, udøver sin stemmeret med et antal stemmer svarende til antallet af medlemsstater, der er bundet af Unionens udøvelse af sin kompetence, og dette antal ændrer sig, afhængigt af hvilket spørgsmål der er genstand for afstemningen.

2.3. De påtænkte ændringer af forretningsordenen for Komitéen af Kontraherende Parter

Den 28. august 2023 rundsendte Komitéens sekretariat et informationsdokument og et udkast til ændringer af forretningsordenen. Disse ændringer skal afspejle følgerne af EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen for så vidt angår Komitéens virke, især følgerne for bestemmelserne om afstemning. Komitéens sekretariat gav de deltagende stater mulighed for at fremsætte bemærkninger. Kun Det Forenede Kongerige har sendt skriftlige bemærkninger med forslag til nogle redaktionelle ændringer.

Komitéens sekretariat har anmodet EU om at fremsætte bemærkninger til det foreslåede ændringsforslag. Ændringerne til forretningsordenen skal drøftes og om muligt vedtages på det 16. møde i Komitéen af Kontraherende Parter den 6. juni 2024. Skulle delegationerne har brug for mere tid til at drøfte forslaget, kan ændringerne også blive vedtaget på Komitéens efterfølgende møde i december 2024.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

De ændringer af forretningsordenen, der foreslås af Komitéens sekretariat, kan sammenfattes således:

- Det nuværende beslutningsdygtige antal på to tredjedele af de afgivne stemmer i den almindelige regel om afstemning (artikel 20) bevares, men suppleres af to nye elementer. For det første foreslår Komitéens sekretariat en bestemmelse om, at der ikke må forekomme additionalitet, hvilket betyder, at det afhængigt af kompetencefordelingen enten er EU eller dets medlemsstater, der er berettiget til at stemme om et bestemt spørgsmål. Hvis Unionen stemmer, har dens stemme en vægt svarende til antallet af EU-medlemsstater, der er part i konventionen. For det andet foreslår Komitéens sekretariat et "dobbelt flertal", hvilket betyder, at et simpelt flertal af de stater, der er part i konventionen, men ikke medlem af EU, skal stemme for en afgørelse, for at den er gyldig, som led i reglen om, at der kræves to tredjedele af de afgivne stemmer.

⁷ Se "Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties", vedtaget af Komitéen den 13. april 2021, IC-CP/Inf(2021)2 (foreligger ikke på dansk).

- Hvad angår valget af GREVIOs medlemmer fastholdes det gældende beslutningsdygtige flertal på "mindst et flertal af de afgivne stemmer" (artikel 21, stk. 9). Hvert medlem af Komitéen har én stemme til valget af GREVIOs medlemmer. Princippet om ikkeadditionalitet finder ikke anvendelse, hvilket betyder, at Unionen har en "ekstra stemme" til valget af GREVIOs medlemmer ud over den stemme, som den enkelte EU-medlemsstat, der er part i konventionen, har. Hvad angår afgørelser med henblik på at anmode om tilbagetrækning af en eller flere kandidater, som ikke opfylder kravene til medlemskab af GREVIO (artikel 21, stk. 4), fastholdes det gældende beslutningsdygtige flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer også, men suppleres af kravet om dobbelt flertal.
- Hvad angår ændringer af forretningsordenen (artikel 25) fastholdes det gældende beslutningsdygtige flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer, men suppleres af kravet om dobbelt flertal.

Det foreslås, at EU tilslutter sig Komitéens sekretariats sædvanlige fremgangsmåde for ændringer af forretningsordenen, men foretager en række tilpasninger som beskrevet nedenfor.

For det første foreslås det, at EU accepterer tilføjelsen af en bestemmelse om "ikkeadditionalitet" i artikel 20, stk. 1, i forretningsordenen på betingelse af visse tilpasninger, som er nødvendige for at afspejle det forhold, at Unionen har tiltrådt Istanbulkonventionen for så vidt angår dens egne institutioner og offentlige forvaltning på den ene side og for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement på den anden side, idet der tages højde for Danmarks og Irlands særlige stilling.

Unionen bør derfor i spørgsmål, der hører under dens kompetence, udøve sin stemmeret med et antal stemmer svarende til det antal stemmer, som de af dens medlemsstater, der er part i konventionen, og som er bundet af Unionens udøvelse af sin kompetence, har. Når Unionen udøver sin stemmeret, afgiver de medlemsstater, der er part i konventionen, og som er bundet af Unionens kompetence i det spørgsmål, der stemmes om, ikke deres stemme, mens de medlemsstater, der ikke er bundet af Unionens kompetence, afgiver deres stemme særskilt. Omvendt udøver Unionen ikke sin stemmeret i tilfælde, hvor alle dens medlemsstater, som er part i konventionen, er berettiget til at udøve deres.

Princippet om "ikkeadditionalitet" er i overensstemmelse med fast praksis for så vidt angår andre af Europarådets konventioner, som EU har tiltrådt⁸.

For det andet foreslås det, at EU accepterer, at der indarbejdes et krav om "dobbelt flertal" i forretningsordenens artikel 20, stk. 3 og 5, som foreslået af Komitéens sekretariat, idet der dog foretages visse tilpasninger for at tage hensyn til Danmarks og Irlands særlige stilling, og det begrænses til situationer, hvor Unionen deltager i en afstemning.

Formålet med kravet om "dobbelt flertal" i artikel 20 er at indføre en mere afbalanceret og ligelig vægtning af alle konventionens parter og at modvirke det forhold, at EU med hensyn til stemmer allerede har et simpelt flertal i Komitéen. Dette skal forsikre de deltagende stater, som ikke er medlem af EU, om, at deres holdninger fortsat tæller i Komitéen trods EU's tiltrædelse, og at Unionen og dens medlemsstater, når de stemmer som én blok, ikke vil veje tungere end dem.

⁸ Se: Den europæiske konvention om beskyttelse af dyr under international transport (revideret), ETS Nr. 193), konventionen om erstatningsansvar for skade forårsaget af miljøfarlige aktiviteter (ETS nr. 150), Den europæiske konvention om grænseoverskridende fjernsyn (ETS nr. 132) og konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder (ETS. nr. 104).

Kravet om et dobbelt flertal betyder, at når EU deltager i en afstemning, suppleres det almindelige krav om et beslutningsdygtigt flertal (dvs. 2/3 af de afgivne stemmer) af et krav om simpelt flertal blandt de stemmer, der afgives af konventionens øvrige parter. Disse andre parter i konventionen omfatter deltagende stater, som ikke er medlem af EU, samt i bestemte tilfælde, EU-medlemsstater, som ikke er bundet af Unionens udøvelse af sin kompetence.

Når Unionen deltager i en afstemning med et antal stemmer svarende til antallet af de af dens medlemsstater, der er part i konventionen, betyder dobbelt flertal, at der skal være opnået et flertal på to tredjedele, hvor Unionens stemme (22 stemmer) suppleres af et simpelt flertal blandt de stemmer, der afgives af de 16 stater, som deltager i konventionen, men ikke er EU-medlemsstater. Når Unionen deltager i en afstemning med et antal stemmer svarende til antallet af de af dens medlemsstater, der er part i konventionen, og som er bundet af Unionens udøvelse af sin kompetence inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement, er der opnået et flertal på to tredjedele, hvis Unionens stemme (20 stemmer) suppleres af et simpelt flertal blandt de stemmer, der afgives af de 16 stater, som deltager i konventionen, men ikke er EU-medlemsstater, samt Danmark og Irland.

For det tredje foreslås det for så vidt angår de særlige regler for valg af GREVIOs medlemmer, at Unionen accepterer tilføjelsen i forretningsordenens artikel 21, stk. 7, som affattet af Komitéens sekretariat, ifølge hvilken hvert medlem af Komitéen har én stemme. Eftersom artikel 20 og dermed princippet om ikkeadditionalitet ikke finder anvendelse i forbindelse med artikel 21 (artikel 21, stk. 1), har EU én stemme udover den stemme, som hver EU-medlemsstat, der er part i konventionen, har. Hvad angår den foreslåede ændring, der går ud på, at forretningsordenens artikel 21, stk. 4, om afgørelser om at anmode om tilbagetrækning af en eller flere kandidater til GREVIO suppleres med et krav om dobbelt flertal, bør Unionen acceptere et sådant krav i betragtning af disse afgørelses ekstraordinære karakter. I så tilfælde vil det simple flertal, som supplerer det krævede flertal på to tredjedele, blive fastlagt på grundlag af de stemmer, der afgives af andre parter end EU og dets medlemsstater, som foreslået i Det Forenede Kongeriges skriftlige bemærkninger.

For det fjerde bør det for så vidt angår artikel 25 om ændring af forretningsordenen bemærkes, at sådanne afgørelser træffes med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer, hvor hver part i konventionen har én stemme, jf. artikel 20, stk. 1, første afsnit. Af ovennævnte grunde bør Unionen acceptere tilføjelsen af et krav om dobbelt flertal som foreslået af Komitéens sekretariat med forbehold af visse tilpasninger. Det bør navnlig præciseres, at princippet om ikkeadditionalitet, der er fastsat i artikel 20, stk. 1, som ændret, ikke finder anvendelse på artikel 25. Det simple flertal, som supplerer kravet om et flertal på to tredjedele, skal endvidere indføres på samme måde som i artikel 21, stk. 4.

For det femte opfordres EU til at foreslå, at henvisningen til Den Europæiske Union udgår af listen i forretningsordenens artikel 2, stk. 2, litra b), over repræsentanter, som har lov til at deltage i Komitéens møder uden ret til at stemme eller til godtgørelse af udgifter. Artiklen er overflødig, da Den Europæiske Union nu er fuldgældigt medlem af Komitéen.

De foreslåede ændringer af Komitéens forretningsorden, der skal indgives til Komitéens sekretariat, findes i bilaget til denne afgørelse.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på

Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"⁹.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Komitéen af Kontraherende Parter er et organ, der er nedsat ved Istanbulkonventionen. De ændringer af forretningsordenen, som skal vedtages af Komitéen af Kontraherende Parter, udgør en retsakt, der har retsvirkninger. Den påtænkte retsakt får bindende virkning i henhold til folkeretten, jf. konventionens artikel 67, stk. 3. Den påtænkte retsakt hverken supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for konventionen. Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

Hvis den påtænkte retsakt samtidigt har flere formål eller elementer, der er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, skal det materielle retsgrundlag for en afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, undtagelsesvis omfatte de dertil svarende forskellige retsgrundlag.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Det primære formål med den påtænkte retsakt er at ændre Komitéens forretningsorden for at tage højde for de følger, som Unionens tiltrædelse af Istanbulkonventionen får for Komitéens virke. Hvad angår det materielle retsgrundlag har EU tiltrådt Istanbulkonventionen for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, nemlig spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning¹⁰ og spørgsmål vedrørende samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement¹¹. EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen blev opdelt i to adskilte rådsafgørelser for at tage højde for Danmarks og Irlands særlige stilling med hensyn til afsnit V i TEUF. Afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen i forbindelse med den påtænkte retsakt, er derfor også opdelt i to parallelle afgørelser.

⁹ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

¹⁰ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 142 I af 2.6.2023, s. 1).

¹¹ Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4).

Retsgrundlaget for denne afgørelse vedrører spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement. Dette retsgrundlag omfatter bestemmelser på områderne retlig samarbejde i straffesager (artikel 82, stk. 2, og artikel 84 i TEUF), asyl og non-refoulement (artikel 78, stk. 2, i TEUF). De hænger uløseligt sammen og er sidestillede. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse omfatter derfor følgende bestemmelser: Artikel 82, stk. 2, artikel 84 og artikel 78, stk. 2.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 82, stk. 2, artikel 84 og artikel 78, stk. 2, i TEUF, sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet til ændringer af Komitéens forretningsorden for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2, artikel 84 og artikel 78, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("konventionen") blev indgået af Unionen ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1075¹² for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning og ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1076¹³ for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og non-refoulement og trådte i kraft for Unionen den 1. oktober 2023. Der er i dag 39 parter i konventionen inklusive Unionen og 22 medlemsstater.
- (2) Komitéen af Kontraherende Parter er det politiske organ i Istanbulkonventionens overvågningsmekanisme. Komitéen af Kontraherende Parter har i henhold til konventionens artikel 67, stk. 3, udarbejdet sin egen forretningsorden. Ifølge forretningsordenen har hver part i konventionen én stemme. Unionens tiltrædelse af konventionen forudsætter, at der foretages visse tilpasninger af forretningsordenen med henblik på at fastlægge, hvordan Unionen skal udøve sin stemmeret som part i konventionen.
- (3) I august 2023 foreslog sekretariatet for Komitéen af Kontraherende Parter, at der foretages visse ændringer af forretningsordenen for at afspejle følgerne af Unionens tiltrædelse for Komitéens virke, og det har bedt de deltagende stater og Unionen om at indgive forslag til affattelsen med henblik på at få vedtaget ændringerne i 2024. Ændringerne skal drøftes og om muligt vedtages på det 16. møde i Komitéen af Kontraherende Parter den 6. juni 2024.

¹² Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1).

¹³ Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4).

- (4) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen af Kontraherende Parter, bør fastlægges, da ændringerne af forretningsordenen får bindende virkning for Unionen.
- (5) Ifølge det udkast til ændringer, som sekretariatet for Komitéen af Kontraherende Parter har foreslået, fastholdes reglerne om beslutningsdygtighed i forbindelse med Komitéens afgørelser som fastsat i forretningsordenen, men suppleres af nogle nye krav. Unionen bør støtte disse ændringer af forretningsordenen med forbehold af visse tilpasninger, der afspejler omfanget af Unionens tiltrædelse af Istanbulkonventionen.
- (6) Hvad angår den almindelige afstemningsregel i forretningsordenens artikel 20 foreslår sekretariatet for Komitéen af Kontraherende Parter, at der indsættes en bestemmelse om ikkeadditionalitet, ifølge hvilken det enten er Unionen eller dens medlemsstater, der kan stemme om et bestemt spørgsmål. Princippet om ikkeadditionalitet er allerede indarbejdet i andre af Europarådets konventioner, som Unionen har tiltrådt, og bør også accepteres i dette tilfælde. Bestemmelsens ordlyd bør dog tilpasses til det forhold, at Unionen udøver sin stemmeret med et antal stemmer, der skifter alt efter emnet for afstemningen.
- (7) Hvad angår den almindelige regel om afstemning i forretningsordenens artikel 20 foreslår sekretariatet for Komitéen af Kontraherende Parter, at der indføres et krav om dobbelt flertal, hvilket betyder, at en afgørelse kun kan vedtages med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer, hvis et simpelt flertal af de stater, der deltager i konventionen, men som ikke er EU-medlemsstater, stemmer for. Et sådant krav danner modvægt til det forhold, at Unionen har et simpelt flertal i Komitéen af Kontraherende Parter for så vidt angår stemmer, og dermed imødegår eventuelle betænkeligheder, som deltagende stater fra tredjelande måtte have med hensyn til vægten af Unionens stemme. Unionen bør acceptere kravet om dobbelt flertal, forudsat at det kun finder anvendelse i de tilfælde, hvor Unionen deltager i en afstemning, og dets ordlyd tilpasses til det forhold, at Unionen udøver sin stemmeret med et antal stemmer, der skifter alt efter emnet for afstemningen.
- (8) Hvad angår de særlige regler for valg af medlemmer til Ekspertgruppen for Indsatsen mod Vold mod Kvinder og Vold i Hjemmet ("GREVIO") bør Unionen acceptere den foreslåede ændring, der giver Unionen én stemme udover de enkelte medlemsstaters egen stemme. Hvad mere specifikt angår afgørelser om anmodninger om tilbagetrækning af en eller flere kandidater, som ikke opfylder kravene til medlemskab af GREVIO, foreslår sekretariatet for Komitéen af Kontraherende Parter at indføre et krav om dobbelt flertal. I betragtning af sådanne afgørelsers ekstraordinære karakter bør Unionen acceptere et sådant krav, som betyder, at det flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer, som kræves for denne type afgørelser, skal omfatte af et simpelt flertal blandt de stemmer, der afgives af repræsentanter for andre parter end Unionen og dens medlemsstater.
- (9) Hvad angår ændringer af forretningsordenen, som skal vedtages af et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer, hvor hver part i konventionen har én stemme, bør Unionen acceptere tilføjelsen af et krav om dobbelt flertal som foreslået af sekretariatet for Komitéen af Kontraherende Parter, forudsat at det præciseres, at princippet om ikkeadditionalitet ikke finder anvendelse her.
- (10) Hvad angår listen i forretningsordenen over deltagere, der ikke er medlemmer af Komitéen af Kontraherende Parter, bør henvisningen til Den Europæiske Union udgå, da den er forældet.

- (11) Unionens holdning i Komitéen af Kontraherende Parter bør derfor baseres på vedlagte udkast til ændringer af Komitéens forretningsorden.
- (12) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (13) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark –

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen af Kontraherende Parter, der er nedsat i henhold til konventionens artikel 67, for så vidt angår vedtagelsen af ændringer af Komitéen af Kontraherende Parter forretningsorden, som skal drøftes og vedtages på et af møderne i Komitéen af Kontraherende Parter i 2024, baseres på de ændringer af forretningsordenen, der er anført i bilaget.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*